ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

'Εν 'Αθήναις τῇ 5 'Οκτωβρίου 1932 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | 'Αριθμὸς φύλλου 353

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Νόμος 5728. Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. ἀπὸ 30 'Ιουλίου 1932 περὶ τροποποιήσεως τῶν ἀφορώντων τὴν θήραν ἄρθρων τῶν νόμων 4173 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος», 4262 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 210 τοῦ νόμου 4173», 4687 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4173 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος» καὶ 5263 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 4173 περὶ δασικοῦ κώδικος καὶ 4687 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4173 περὶ δασικοῦ Κώδικος»... 1

Νόμος 5729. Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 19-7-1932 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 5353 τοῦ 1932 «περὶ φορολογίας τῶν σφαζομένων ζώων». 2

Νόμος 5730. Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. τῆς 24 Δεκεμβρίου 1931 «περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς» κυρωθέντος διὰ τοῦ Νόμου 5365. 3

Διατάγματα

Περὶ τῶν διδασκομένων μαθημάτων ἐν ταῖς Μέσαις ἑξαταξίοις 'Εμπορικαῖς Σχολαῖς. ('Ανσδημοσίευσις). 4

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. ἀπὸ 30 'Ιουλίου 1932 περὶ τροποποιήσεως τῶν ἀφορώντων τὴν θήραν ἄρθρων τῶν νόμων 4173 «περὶ Δασ. Κώδικος», 4262 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 210 τοῦ νόμου 4173», 1687 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4173 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος» καὶ 5263 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 4173 περὶ δασικοῦ κώδικος καὶ 4687 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4173 περὶ δασικοῦ Κώδικος».

Νόμος 5728

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

'Εχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

'Αρθρον 1.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 30 'Ιουλίου 1932 Νομοθετικὸν Διάταγμα ἔχον οὕτω :

Περὶ τροποποιήσεως τῶν ἀφορώντων τὴν θήραν ἄρθρων τῶν νόμων 4173 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος» 4262 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 210 τοῦ νόμου 4173» 4687 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4173 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος» καὶ 5263 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 4173 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος» καὶ 4687 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4173 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

'Εχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦ Κοινοβουλευτικῆς 'Επιτροπῆς, προτάσει τοῦ 'Ημετέρου 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

'Αρθρον πρῶτον

Τὰ ἄρθρα 200 ἕως 214 συμπεριλαμβανομένου, 233 ἕως 237 συμπεριλαμβανομένου τοῦ νόμου 4173 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑξῆς καταργουμένου τοῦ ἄρθρου 213 τοῦ αὐτοῦ Νόμου.

'Αρθρον 200.

Ἡ θήρα ἐν γένει, τοὐτέστιν ἡ διαχείρισις, ἡ προστασία καὶ ἀστυνομία αὐτῆς καθόλου καθ' ἅπαν τὸ Κράτος, ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Διευθύνσεως Δασῶν τοῦ 'Υπουργείου Γεωργίας καὶ εἰδικῶς τοῦ παρ' αὐτῇ Γραφείου Θήρας.

'Αρθρον 201.

Ἡ θήρα ἐπιτρέπεται πανταχοῦ, ἀπαγορεύεται ὅμως ἐπὶ τῶν κάτωθι περιπτώσεων: 1) 'Εντὸς τῶν πόλεων, κωμοπόλεων χωρίων ἢ συνοικισμῶν ἐν γένει καὶ εἰς ἀκτῖνα διακοσίων πεντήκοντα μέτρων ἀπὸ τοῦ ἄκρου τῶν τελευταίων κατοικιῶν αὐτῶν. Κατὰ παρέκκλισιν τῆς παραγράφου ταύτης καὶ κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ οἰκείου Δασάρχου, ὁ 'Υπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν θήραν μόνον ἐπιβλαβῶν ζώων ἢ πτηνῶν.

2) 'Ανευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἰδιοκτήτου, νομέως ἢ μισθωτοῦ, α) ἐντὸς ἀμπελώνων ἀπὸ τῆς 16 Αὐγούστου μέχρι τῆς λήξεως τοῦ τρυγητοῦ, β) ἐντὸς ἀσυγκομίστων μποστανίων καὶ καπνοφυτειῶν, γ) ἐντὸς λειμώνων ἀθερίστων, δ) ἐντὸς καλλιεργημένων ἀγρῶν καὶ γενικῶς καλλιεργουμένης ὁπωσδήποτε ἐκτάσεως, ἐφ' ὅσον ἡ ἐντὸς αὐτῆς ἐξάσκησις τῆς θήρας βλάπτει τὴν καλλιέργειαν.

'Εφ' ὅσον ὅμως αἱ ἐκτάσεις αὗται δὲν εἶναι περιπεφραγμέναι διὰ συνεχοῦς φράκτου, ἐπιτρέπεται ἡ δι' αὐτῶν διέλευσις τῶν κυνηγῶν, ὑποχρεουμένων νὰ βαίνωσι μετὰ προσοχῆς καὶ ν' ἀκολουθῶσι τὰς ἐν τῷ κτήματι διόδους, πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ζημίας εἰς τὴν καλλιέργειαν. Ταὐτοχρόνως ὑποχρεοῦνται οἱ κυνηγοὶ κατὰ τὴν διέλευσίν των ταύτην, νὰ ἔχωσι δεδεμένους τοὺς ἑαυτῶν κυνηγετικοὺς κύνας.

'Αρθρον 202.

Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας περιπεφραγμένων κτημάτων ἢ νησίδων ἀσχέτως τῆς ἐκτάσεως αὐτῶν ἡ ἀποκλειστικὴ ἐνάσκησις θήρας, ἀλλὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἀπαγορευομένης τῆς θήρας ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἰδιοκτήτου νομέως ἢ μισθωτοῦ.

'Αρθρον 203.

1. Πρὸς πολλαπλασιασμὸν τῶν θηραμάτων ἢ ἐξεύρεσιν ὑπ' αὐτῶν τόπων καταφυγίου ἢ δημιουργίαν μονίμων πάρκων φυσικῆς ἐκτροφῆς αὐτῶν καὶ ἐν γένει χάριν κοινῆς ὠφελείας, ὁ 'Υπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται :

α) Ν' ἀπαγορεύῃ ἐντελῶς ἢ ἐπὶ ὡρισμένον χρόνον, οὐχὶ ὀλιγώτερον τοῦ ἔτους, τὴν θήραν ὡρισμένων ἢ ὅλων ἐν γένει τῶν θηραμάτων, εἴτε καθ' ἅπαν τὸ Κράτος εἴτε καὶ εἰς περιωρισμένας ἐκτάσεις, ἰδίᾳ τροφοδοτούσας τὰς λοιπὰς πέριξ τοιαύτας, ἢ καὶ πρὸς δημιουργίαν πάρκων τεχνητῆς ἢ φυσικῆς προστασίας καὶ ἐκτροφῆς θηραμάτων.

β) Ἐντὸς ἀπεριφράκτων ἰδιοκτησιῶν ἐκτάσεως συνεχοῦς καὶ οὐχὶ ἐλάσσονος τῶν χιλίων πεντακοσίων στρεμμάτων, τῇ αἰτήσει τοῦ ἰδιοκτήτου, νομέως ἢ μισθωτοῦ.

γ) Νὰ διατάσσῃ ἀκόμη καὶ ἐπ' ἀμοιβῇ τὴν δι' οἱουδήποτε μέσου καταστροφὴν ὡρισμένων θηραμάτων ἐπιζημίων εἰς τὴν θήραν, κτηνοτροφίαν καὶ γεωργίαν, ἐκ τῶν πτηνῶν ἰδίᾳ τῶν ἀπαριθμουμένων ἐν τῇ συναφθείσῃ ἐν Παρισίοις Συμβάσει.

δ) Ν' ἀπαγορεύῃ τὴν ἀγοραπωλησίαν οἱασδήποτε εἴδους ἐκ τῶν ἐνδημικῶν θηραμάτων κατὰ περιφερείας ἢ καὶ καθ' ἅπαν τὸ Κράτος.

ε) Ν' ἀπαγορεύῃ τὴν θήραν τοῦ λαγωοῦ κατὰ περιφερείας ἢ καὶ καθ' ἅπαν τὸ Κράτος, ὅταν τὸ ἔδαφος εἶναι κεκαλυμμένον ὑπὸ χιόνος.

Ἄρθρον 204.

Ἐξαιροῦνται τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 203 ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 202 τοῦ παρόντος νόμου ἐκτάσεις εἴτε ἐπὶ νήσων εἴτε ἐπὶ στερεᾶς ἔνθα ἀνέκαθεν κατὰ τὸ φθινόπωρον διενεργεῖτο θήρα ὀρτύγων ἢ τρυγόνων, εἴτε ἰδιωτικαὶ εἶναι αὗται εἴτε κοινοτικαί, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται ἐλευθέρως ἡ θήρα τῶν ὀρτύγων καὶ τρυγόνων κατὰ τὸ φθινόπωρον. Ἡ ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν περίφραξις τῶν ἐκτάσεων τούτων, ἀσχέτως δὲ καὶ τοῦ μεγέθους αὐτῶν, πρὸς ἀπαγόρευσιν τῆς ἐν αὐταῖς ἐλευθέρας ἐξασκήσεως τῆς θήρας τῶν ὀρτύγων καὶ τρυγόνων ἀπαγορεύεται, αἱρομένων καὶ τῶν ἤδη ὑφισταμένων περιφραγμάτων ἢ ἄλλων ἐμποδίων ἐφ' ὅσον ἐγένοντο πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Ἄρθρον 205.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐγκατάστασις ποιμνίων ἐντὸς ἐκτάσεων προοριζομένων διὰ τὴν δημιουργίαν πάρκων φυσικῆς προστασίας ἢ πάρκων ἐκτροφῆς θηραμάτων καὶ εἰς ἀκτῖνα μέχρι 200 μ. Δύναται δὲ διὰ διατάξεως τῶν ἁρμοδίων Δασικῶν ἀρχῶν μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ν' ἀπαγορεύηται καὶ ἡ βόσκησις ἐντὸς τῶν ὡς ἄνω ἐκτάσεων.

2. Ὡσαύτως δύναται νὰ ἀπαγορευθῇ καὶ ἡ ἔντονος καὶ καθόλου ξύλευσις ἐντὸς αὐτῶν.

3. Δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ν' ἀπαγορεύῃ τὴν κοπὴν ἢ βλάβην δένδρων μεμονωμένων ἢ συστάδην δένδρων ἢ δενδροστοιχιῶν ὧν ἡ διατήρησις ἐπιβάλλεται δι' ἱστορικοὺς ἢ καλλωπιστικοὺς λόγους ἐφ' ὅσον ταῦτα χρησιμοποιοῦνται διὰ διαμονὴν καὶ κατασκευὴν φωλεῶν πτηνῶν.

Ἄρθρον 206.

1. Τῇ αἰτήσει Δήμων, Κοινοτήτων ἢ ἄλλων Νομικῶν ἢ φυσικῶν προσώπων, ἰδιοκτητῶν νησίδων ἢ λιμνῶν καὶ κτημάτων, δύναντα. νὰ διορισθῶσι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ προηγουμένην γνωμάτευσιν τοῦ οἰκείου Δασάρχου ἢ Δασονόμου φύλακες θήρας ἀμειβόμενοι ὑπὸ τῶν προτεινόντων αὐτούς.

2. Μετὰ τὸν διορισμὸν των οἱ φύλακες θήρας, δίδουσιν ἐνώ[illegible]ν τοῦ Δασάρχου ἢ Δασονόμου τὸν νενομισμένον ὅρκον ἀνα[illegible]βόντες καθήκοντα φύλακος θήρας, καὶ διὰ χρόνον οὐχὶ [illegible]τον τῆς θητείας. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὑπηρεσίας [illegible]ων εἶναι βοηθητικὰ ὄργανα τῶν Δασαρχείων καὶ Δασονομείων εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν θήραν μόνον, ἐκτελοῦντες πᾶσαν σχετικὴν διαταγὴν τῶν προϊσταμένων των μονίμων δασικῶν ὑπαλλήλων.

3. Εἰς θέσιν φύλακος θήρας διορίζονται Ἕλληνες πολῖται [illegible] ἐκπληρώσει τὴν στρατιωτικὴν αὐτῶν ὑποχρέωσιν, ἡλι[illegible] μεγαλειτέρας τῶν 55 ἐτῶν, γνωρίζοντες γραφὴν [illegible] ἀνάγνωσιν καὶ μὴ καταδικασθέντες ἢ παραπεμφθέντες ἐπὶ κακουργήματι ἢ πλημμελήματι (ἄρθρ. 21, 22, 24 τοῦ Π.Ν).

4. Οἱ φύλακες θήρας δικαιοῦνται νὰ φέρωσι ὅπλα ὁριζόμενα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

5. Ἡ πρὸ τοῦ πέρατος τῆς θητείας τούτων ἀπόλυσις διὰ παράβασιν τῶν περὶ θήρας καὶ δασῶν διατάξεων ἢ δι' ἀνικανότητα, διενεργεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, τῇ προτάσει τοῦ οἰκείου Δασάρχου καὶ Δασονόμου καὶ ἄνευ εἰσέτι τῆς συγκαταθέσεως τοῦ προτείναντος τὸν διορισμόν των.

6. Ἀπαγορεύεται ὁ ἐπαναδιορισμὸς τῶν φυλάκων θήρας ἀπολυθέντων μετὰ παράβασιν τῶν περὶ θήρας διατάξεων ἐφόσον ἡ ἀπόλυσις διενηργήθη μετὰ τὴν ἔκδοσιν δικαστικῆς κατὰ τούτων ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 207.

1. Ἡ θήρα ἐπιτρέπεται μόνον ἀπὸ τῆς 16 Αὐγούστου μέχρι τέλους Φεβρουαρίου.

2. Ἡ θήρα τῆς πέρδικος τῆς ὀρεινῆς καὶ τοῦ λαγωοῦ διὰ τὴν Π. Ἑλλάδα, τὴν Κρήτην καὶ τὰς νήσους τοῦ Ἀρχιπελάγους, ἐπιτρέπεται ἀπὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 15 Ἰανουαρίου. Διὰ τὴν λοιπὴν δὲ Ἐπικράτειαν ἀπὸ τῆς 15 Σεπτεμβρίου μέχρι τέλους Ἰανουαρίου.

3. Ἡ θήρα τῆς πέρδικος τῆς πεδινῆς ἐπιτρέπεται ἀπὸ τῆς 1 Ὀκωτβρίου μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου.

4. Ἡ θήρα τῆς ἄρρενος δορκάδος ἐπιτρέπεται κατὰ Νοέμβριον καὶ εἰς ἃς περιφερείας καθορίζει ἐτησίως ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας.

5. Ἡ θήρα τῶν ἐνύδρων πτηνῶν ἐπιτρέπεται ἀπὸ τῆς 15 Μαρτίου μέχρι τῆς 15 Μαΐου εἰς ὅσα μέρη ἔχουν λίμνας, λιμνώδεις ἐκτάσεις ἢ παραλίας μετὰ κυνηγετικοῦ κυνὸς καὶ εἰς ἀκτῖνα οὐχὶ μεγαλειτέραν τῶν 1000 μ. Ἐπίσης ἡ θήρα τῶν τρυγόνων ἄνευ κυνηγετικοῦ κυνὸς ἐπιτρέπεται ἀπὸ τῆς 15 Ἀπριλίου μέχρι τῆς 15 Μαΐου εἰς μέρη δι' ὧν διέρχονται μόνον.

6. Ἀπαγορεύεται ἡ θήρα τῆς ἐλάφου, αἰγάγρου, φασιανοῦ καὶ ἀγριοπετεινοῦ ἐπὶ πενταετίαν.

7. Τὰ ὡς ἄνω χρονικὰ ὅρια διὰ πάντα ἢ τινὰ τῶν θηραμάτων δύνανται νὰ περιορισθοῦν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

8. Κατὰ τὸ διάστημα ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου μέχρι καὶ τῆς 15 Αὐγούστου ἀπαγορεύεται γενικῶς εἰς πάντας τὸ φέρειν κυνηγετικὸν ὅπλον ἐκτὸς τῶν πόλεων, χωρίων, ἢ συνοικισμῶν, οὐδὲ τῶν δασικῶν ὑπαλλήλων, φυλάκων θήρας, ἀγροφυλάκων, ἀξιωματικῶν καὶ λοιπῶν ὀργάνων καὶ ὁπλιτῶν τῆς ἐνόπλου δυνάμεως ἐξαιρουμένων. Ἡ ἐκτὸς τῶν πόλεων, χωρίων ἢ συνοικισμῶν μεταφορὰ τῶν κυνηγετικῶν ὅπλων ἐπιτρέπεται ὅταν ταῦτα εἶναι λελυμένα καὶ συσκευασμένα καὶ ἐπὶ σκοπῷ ἐπιδιορθώσεως ἢ ἀγοραπωλησίας, ὁ δὲ μεταφέρων ταῦτα δὲν φέρει μεθ' ἑαυτοῦ πλήρη ἢ κενὰ φυσίγγια.

9. Κατὰ τὸ διάστημα ἀπὸ 1 Μαρτίου μέχρι καὶ τῆς 15 Αὐγούστου ἀπαγορεύται ἡ θήρα καὶ διὰ μόνων τῶν κυνηγετικῶν κυνῶν ἢ ἡ τούτων ἄσκησις.

10. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν θήραν ἢ ἐξόντωσιν ἐν γένει, ἄνευ δὲ κυνηγετικῶν κυνῶν ἄρκτων, λύκων, θωῶν, ἁρπακτικῶν πτηνῶν καὶ κορακοειδῶν, πάντοτε ὅμως τῇ συμμετοχῇ καὶ δασικοῦ ὀργάνου ὑπευθύνου διὰ τὴν τήρησιν τῶν περὶ θήρας διατάξεων.

11. Καθ' ὃν χρόνον δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένη ἡ θήρα καὶ πέντε ἡμέρας μετὰ τὴν διακοπὴν αὐτῆς γενικῶς ἢ δι' ἕναστον εἶδος θηράματος, ἀπαγορεύεται ἡ ἔκθεσις, ἀγοραπωλησία, παρασκευὴ πρὸς βρῶσιν καὶ κατανάλωσιν τοῦ ἀπηγορευμένου θηράματος, ἐκτὸς ἐὰν πιστοποιῆται ἡ εἰσαγωγὴ τούτου ἐκ περιφερειῶν ἔνθα ἐπιτρέπεται ἡ θήρα.

Ἄρθρον 208.

1. Ὡς θηράματα νοοῦνται πάντα τὰ ἄγρια ζῶα καὶ πτηνά, πλήν :

α') Τῶν μικροτέρων κατὰ τὸ μέγεθος τῆς σιταρίθρας καὶ κορυδαλοῦ (κατσουλιέρας) ἀμφοτέρων περιλαμβανομένων.

β') Τοῦ κύκνου, πελαργοῦ, κούκου, γυπὸς (ὀρνέου) ὅλων τῶν εἰδῶν τοῦ δρυοκολάπτου (τσικλητάρας), ἔποπος (τσαλαπετεινοῦ), Κίρκου (κιρκινεζιοῦ), ἀκριδοθήρα (ἀγιοπουλιοῦ), μελισσουργοῦ, σίτης (τσοπανάκου, σφυριχτῆ), αἰγοθήλη (γυδοβιοῦ-πλάνου)' τοῦ μικροῦ μελανοκεφάλου γλάρου, ὅλων τῶν

εἰδῶν τῶν χελιδόνων καὶ ὅλων τῶν εἰδῶν τῶν νυκτοβίων, πλὴν τοῦ βύα (μπούφου), χαλκοκουρούνας καὶ τοῦ ψαρονιοῦ (γκαραβέλι).

2. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ νὰ περιλάβῃ καὶ ἄλλα θηράματα εἰς τὰ ὡς ἄνω ἐξαιρούμενα τοιαῦτα, ἔτι δὲ νὰ ἐξαιρέσῃ δι' ὡρισμένας περιφερείας τὰ πτηνὰ ψαρόνι καὶ μελισσουργόν.

3. Ἡ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγὴ θηρευμάτων (ζώντων) ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 209.

1. Ἡ θήρα ἐνασκεῖται διὰ κυνηγετικοῦ πυροβόλου ὅπλου τῇ βοηθείᾳ ἢ μὴ κυνῶν κυνηγετικῶν, τῆς χρήσεως τῶν πολεμικῶν ὅπλων ἀπαγορευομένης ἀπολύτως πλὴν τῶν ἀγριοχοίρων καὶ λοιπῶν ἀρπακτικῶν τριχωτῶν ἀγρίων θηρίων.

2. Ἀπαγορεύεται ἡ τοποθέτησις καὶ ἡ χρῆσις παγίδων κλωβῶν, δηλητηρίων, δικτύων βρόχων ἢ ἄλλων ἀναλόγων μέσων καὶ ὀργάνων, σκοπὸν ἐχόντων τὴν θήραν ἢ σύλληψιν ἢ θανάτωσιν ἐν γένει ἀγρίων ζώων καὶ πτηνῶν. Ἡ ἐμπορία καὶ ἡ κατασκευὴ τῶν ὀργάνων τούτων πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν κατασκευαζομένων δύναται ν' ἀπαγορευθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου κατὰ περιφερείας ἢ καὶ καθ' ἅπαν τὸ Κράτος.

Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται εἰς μόνους τοὺς κατοίκους τῶν ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου ἀπὸ τῆς 16 Αὐγούστου μέχρι τῆς 15 Ὀκτωβρίου ἡ θήρα τῶν ὀρτύγων δι' ἀπόχης καὶ ἡ δι' ἀγκίστρων θήρα κιχλῶν εἰς μόνους τοὺς κατοίκους τῶν δήμων Ἀβίας καὶ Καρδαμύλης τῆς ἐπαρχίας Οἰτύλου ἀπὸ 15 Νοεμβρίου μέχρι 15 Μαρτίου κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἄνευ εἰδικῆς ἀδείας. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἡ διὰ βρόχων θήρα τῶν τρυγόνων, εἰς μόνον τοὺς κατοίκους τῶν χωρίων Κερὶ καὶ Ἀγαλᾶ τῆς Ζακύνθου καὶ Ἁγίου Ἠλία καὶ Ἐγκλοβῆ Λευκάδος ἀπὸ 16 Ἀπριλίου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου ἄνευ εἰδικῆς ἀδείας. Εἰς τὰς νήσους Θήραν καὶ Κύθηρα ἐπιτρέπεται ἡ θήρα τῶν διαβατικῶν πτηνῶν ὀρτύγων ἀπὸ 1 Αὐγούστου μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους καὶ δι' ἀπόχης.

3. Ἀπαγορεύεται ἡ θήρα τὴν νύκτα' ἰδίᾳ δὲ διὰ φανῶν ἢ προβολέων φορητῶν ἢ ἐπ' αὐτοκινήτων ἢ ἐπὶ παντὸς ἄλλου μέσου συγκοινωνίας.

4. Ἀπαγορεύεται ἡ καταστροφὴ ἢ ἡ ἀφαίρεσις τῶν ὠῶν τῶν νεοσσῶν καὶ τῶν φωλεῶν τῶν πτηνῶν, πλὴν τῶν περιπτώσεων τῆς παραγράφου γ' τοῦ ἄρθρου 203 καὶ παρ. 9 τοῦ ἄρθρου 207 τοῦ παρόντος νόμου.

5. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐν κλωβοῖς διατήρησις καὶ ἐκτροφὴ ἐν γένει πάντων τῶν πτηνῶν πλὴν τῶν ἐξωτικῶν τοιούτων (κολυβρίων, καναρινίων ψιττακῶν κλπ.)

6. Ἀπαγορεύεται ἡ καθ' ὁμάδας θήρα ὅταν τὸ σύνολον τῶν κυνηγῶν τῶν συμμετεχόντων καὶ ἀποτελούντων τὴν ὁμάδα ὁπλοφόρων καὶ μὴ εἶναι πλέον τῶν δέκα. Δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν θήραν εἰς ὁμάδας ἀπαρτιζομένας ἐκ περισσοτέρων τῶν δέκα εἰς λίμνας ἢ θαλάσσας, ἢ προκειμένου περὶ ἐξοντώσεως ἐπιβλαβῶν ζώων ἢ πτηνῶν ἢ θήρας ἀγριοχοίρων.

7. Ἀπαγορεύεται ἡ τύφλωσις ἢ ὁ τραυματισμὸς πτηνῶν καὶ ἡ ὁπωσδήποτε χρησιμοποίησις αὐτῶν πρὸς θήραν.

8. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἀγροφύλακας νὰ ὁπλοφοροῦν μὲ ὅπλον κυνηγετικὸν κατὰ τὸ διάστημα ἀπὸ 16 Αὐγούστου μέχρι τέλους Φεβρουαρίου ἐφ' ὅσον στερεῦνται ἀδείας θήρας.

9. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται νὰ ἀπαγορεύῃ τὴν θήραν καθ' ἅπαν μὲν τὸ Κράτος διὰ κυνῶν τοῦ γένους λαγωνίκα, εἰς ἐκτάσεις δὲ ἔνθα διαβιοῦν ἔλαφοι, αἴγαγροι καὶ δορκάδες διὰ κυνῶν διώξεως (Γκέκα).

10. Ἡ ἐξ ἐκτροφείων διάθεσις θηραμάτων τῶν ὁποίων ἡ ἵδρυσις δέον νὰ γνωστοποιεῖται προηγουμένως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας δὲν ἐπιτρέπεται ν' ἀφίστανται τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 210.

1. Οὐδεὶς ἀπολύτως δύναται νὰ θηρεύῃ ἄνευ ἀδείας θήρας.

2. Ἡ ἄδεια θήρας, οὖσα αὐστηρῶς προσωπική, ἐκδίδεται ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ ἐν σχετικῇ αἰτήσει ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου γραμματίου ἢ διπλοτύπου εἰσπράξεως δραχμῶν ἑκατὸν εἴκοσι πέντε (125) ἐκ διπλοτύπου βιβλίου ὑπὸ τῶν Δασαρχείων ἢ Δασονομείων κατόπιν δὲ διαταγῆς αὐτῶν μετ' ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ ὑπὸ τῶν Δασονόμων γ' τάξεως ἢ ἐκτελούντων χρέη τοιούτων δασοκόμων α' ἢ β' τάξεως.

Ἐξαιρετικῶς διὰ τὰς νήσους τῶν Κυκλάδων ἐπιτρέπεται ἡ ἔκδοσις καὶ εἰδικῶν ἀδειῶν τριμήνου, διαρκείας εἰς μόνους τοὺς κατοίκους τῶν νήσων τούτων διὰ τὴν θήραν τῶν διαβατικῶν πτηνῶν. Ἡ ἰσχὺς τῆς ἀδείας ἀρχομένη ἀπὸ τῆς 16ης Αὐγούστου λήγει τὴν 16ην Νοεμβρίου καὶ ἐκδίδεται ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ ἐν σχετικῇ αἰτήσει ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου διπλοτύπου εἰσπράξεως δραχ. 50.

3. Ὡσαύτως ἐκδίδονται καὶ ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν Χωροφυλακῆς, τοιαῦται ἄδειαι θήρας ἐλλείψει ἐπιτοπίων ἁρμοδίων ἀρχῶν.

4. Ἡ ἄδεια θήρας ἰσχύει διὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ Δασαρχείου ἢ Δασονομείου ὑπὸ τοῦ ὁποίου αὐτὴ ἐκδίδεται καὶ τῶν ὅσον λόγοι ἀσφαλείας ἐπιβάλλουσι τὸ τοιοῦτον.

5. Ἄδεια θήρας ἰσχύουσα δι' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν ἐκδίδεται κατὰ τὰ ἐν παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπὶ προσαγωγῇ γραμματίου ἢ διπλοτύπου εἰσπράξεως δραχμῶν 250.

6. Τῆς καθοριζομένης δευτέρας ταύτης ἀδείας ἀπαλλάσσονται οἱ δημόσιοι ἐν γένει ὑπάλληλοι εἰς περιπτωσιν μονον μεταθέσεώς των, θεωρουμένης τῆς ἀδείας αὐτῶν ἁρμοδίως.

7. Ἡ ἔκδοσις τῶν ἀδειῶν θήρας ἄρχεται τὴν 1 Αὐγούστου καὶ λήγει εἰς τὸ τέλος Φεβρουαρίου, ὅτε λήγει καὶ η ἰσχὺς ταύτης, ἀπαλλασσομένων πάσης ἑτέρας φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως.

8. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ν' ἀπαγορεύσῃ τὴν χορήγησιν ἀδειῶν θήρας εἰς τοὺς κατοίκους ὡρισμένων περιοχῶν ἐφ' ὅσον λόγοι ἀσφαλείας ἐπιβάλλουσι τὸ τοιοῦτον.

9. Διὰ τὴν ἔκδοσιν ἀδειῶν θήρας διὰ τοὺς κατοίκους τῆς παραμεθορίου περιοχῆς ἀπαιτεῖται καὶ θεώρησις τῆς σχετικῆς αἰτήσεως καὶ παρὰ τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν προκαλύψεως.

Ἄρθρον 211.

Τὰ Δασαρχεῖα καὶ Δασονομεῖα ὑποβάλλουσι πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἐντὸς τοῦ πρώτου 15θημέρου ἀπὸ τοῦ πέρατος ἑκάστης τριμηνίας ἀρχομένης ἀπὸ 1ης Αὐγούστου συγκεντρωτικὴν καὶ συνοπτικὴν κατάστασιν τῶν ἐκδοθεισῶν ἀδειῶν θήρας ἐν τῇ περιφερείᾳ των μετὰ τοῦ οἰκείου τριπλοτύπου τοῦ ἁρμοδίου Ταμείου διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς ληξάσης τριμηνίας.

Ἄρθρον 212.

1. Ἄδεια θήρας δὲν χορηγεῖται· α') Εἰς τοὺς εἰς οἱανδήποτε ποινὴν καταδικασθέντας ἐπὶ κακουργήματι ἢ καὶ πλημμελήματι ἐκ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἄρθρων 21, 22, 23 καὶ 24 τοῦ Π. Ν. ὡς καὶ εἰς τοὺς εἰς οἱανδήποτε ποινὴν καταδικασθέντας ἐπὶ ἐμπρησμῷ φθορᾷ ξένης ἰδιοκτησίας, ζωοκλοπῇ καὶ ζωοκτονίᾳ ἀνθρωποκτονίᾳ ἐξ ἀμελείας, ἀνυποταξίᾳ καὶ λιποταξίᾳ δὶς παραβάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

Μετὰ πάροδον πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς τελέσεως τῆς πράξεως δι' ἣν κατεδικάσθην τὰ πρόσωπα ταῦτα, δύνανται νὰ χορηγηθῇ αὐτοῖς ἄδεια θήρας μετὰ γνωμοδότησιν τῆς ἁρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς καὶ ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν ὑπέπεσαν ἐν τῷ μεταξὺ εἰς οἱανδήποτε ποινικὴν παράβασιν.

β') Εἰς τοὺς ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν διατελοῦντας γ') Εἰς τοὺς παράφρονας. δ') εἰς τοὺς κωφαλάλους. ε') εἰς τοὺς μὴ συμπληρώσαντας τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

2. Διὰ τοὺς μὴ ἐκπληρώσαντας τὴν στρατιωτικὴν αὐτῶν ὑποχρέωσιν διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀδείας θήρας, ἀπαιτεῖται προσαγωγὴ πιστοποιητικοῦ καὶ τῆς οἰκείας Δημοτικῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρον 214.

1. Τὰ κυνηγετικὰ ἐν γένει Σωματεῖα ὡς καὶ πάντα ἕτερα

τοιαῦτα σχέσιν ἔχοντα μετὴν θήραν ἐν γένει, ὑπάγονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας.

2. Ἡ ἐποπτεία τούτων ἀνατίθεται εἰς τοὺς Ἐπιθεωρητὰς Δασῶν.

3. Μέλος κυνηγετικοῦ Σωματείου δύναται νὰ εἶναι πᾶς δυνάμενος νὰ λάβῃ ἄδειαν θήρας.

4. Μέλη κυνηγετικοῦ Σωματείου καταδικασθέντα ἅπαξ ἐπὶ παραβάσει τῶν περὶ θήρας διατάξεων στεροῦνται τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγεσθαι ἐν τῇ Διοικήσει τοῦ Σωματείου.

5. Κατὰ τὰ λοιπὰ περὶ Κυνηγετικῶν Σωματείων ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 281 καὶ αἱ ἰσχύουσαι ἑκάστοτε τροποποιήσεις τούτου

Παραβάσεις

Ἄρθρον 233.

1. Πᾶς δημόσιος, δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς ὑπάλληλος, ἢ ὑπηρέτης, πάντα τὰ ὅργανα τῆς ἐνόπλου δημοσίας δυνάμεως, οἱ ἀγροφύλακες καὶ οἱ φύλακες θήρας ὑποχρεοῦνται, πᾶς δὲ πολίτης δικαιοῦνται, νὰ καταγγέλωσι πάντα παραβάτην τῶν περὶ θήρας διατάξεων.

2. Οἱ δασικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὄργανα τῆς Χωροφυλακῆς, Ἀστυνομίας, Ἀγρονομίας, ὡς καὶ οἱ φύλακες θήρας, δικαιοῦνται νὰ ἐρευνῶσι πάντα κυνηγετικὸν σάκκον καὶ νὰ προβαίνωσιν εἰς ἔλεγχον γενικῶς τῶν κυνηγῶν ἔχουν δὲ καὶ δικαιωματα καὶ καθήκοντα ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου.

3. Δικαιοῦνται ἐπίσης νὰ κατάσχωσι τὴν ἄδειαν θήρας, τὰ ὅπλα, ὡς καὶ πάντα τὰ κυνηγετικὰ μέσα καὶ πᾶν, ὅ,τι καὶ ὅπως καθορίζεται ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἔτι δὲ καὶ τὰ θηρόματα εἰς οἱονδήποτε κατάστασιν καὶ ἂν ταῦτα εὑρίσκωνται ἀκόμη καὶ τὰς τυχὸν περιεχούσας ταῦτα χύτρας καὶ ἄλλα εἴδη μαγειρικῆς.

Ἄρθρον 234.

1. Τιμωροῦνται ἀνεκκλήτως διὰ προστίμου 500—3000 δραχμῶν, ἢ διὰ κρατήσεως 10—30 ἡμερῶν, ἢ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας, πάντες οἱ παραβάται τῶν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἀναφερομένων διατάξεων.

2. Τιμωροῦνται ἀνεκκλήτως μὲ πρόστιμον 500—1000 δραχμῶν οἱ μεταφέροντες ἄνευ ἀδείας τῆς Δασικῆς Ἀρχῆς ἐκτὸς τῶν πόλεων ἢ χωρίων ἢ συνοικισμῶν ὄργανα ἀναφερόμενα εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 209 τοῦ παρόντος Νόμου. Τὰ ὄργανα δὲ ταῦτα κατάσχονται καὶ δημεύονται.

3. Τὸ ἐκ τῆς μετατροπῆς τῆς ποινῆς τῆς κρατήσεως εἰς χρηματικὴν τοιαύτην χρηματικὸν ποσὸν δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερον τοῦ ὡς κατωτέρου τοιούτου καθοριζομένου ἐν τῇ παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

4. Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ καὶ ὁπλῖται τοῦ κατὰ γῆν, θάλασσαν καὶ ἀέρα στρατοῦ, ὡς καὶ πάντες ἐν γένει οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, ὑπηρέται, ἀγροφύλακες καὶ φύλακες θήρας, ἐπὶ τῶν περὶ θήρας παραβάσεων τιμωροῦνται μὲ διπλασίαν ποινὴν τῶν διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου καθοριζομένων τοιούτων, ὑποκείμενοι ταὐτοχρόνως καὶ εἰς πειθαρχικὸν ἔλεγχον.

Οἱ παρανόμως φονεύοντες ἢ ὁπωσδήποτε παρανόμως συλλαμβάνοντες οἱ ἀποκτείνοντες ἐλάφους, αἰγάγρους, δορκάδας καὶ φασιανοὺς τιμωροῦνται διὰ προστίμου 3000—5000 δραχμῶν καὶ ἀποζημιώσεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου δι' ἑκάστην ἔλαφον 4000 δραχμαί, δι' ἕκαστον αἴγαγρον 3000 δραχμαί, δι' ἑκάστην δορκάδα 2000 δραχμαί, καὶ δι' ἕκαστον φασιανὸν 1500 δραχμαί.

5. Οἱ ὁδηγοὶ αὐτοκινήτων ἢ ἄλλων μέσων συγκοινωνίας, δι' ὧν ἐγένετο τὴν νύκτα θήρα, καὶ ἐφ' ὅσον δὲν συνελήφθησαν ἐπ' αὐτοφώρῳ, ὁπότε ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀμέσως κατωτέρου ἄρθρου, θεωροῦνται συνεργοί, ἐφ' ὅσον ἐντὸς δύο ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραβάσεως δὲν κατήγγειλον αὐθορμήτως καὶ ἐγγράφως τὴν πρᾶξιν.

6. Οἱ κλέπτοντες ἢ ἐκ προθέσεως ἀποκτείνοντες, ἀκρωτηριάζοντες ἢ δηλητηριάζοντες κύνας κυνηγετικοὺς ἢ οἱ θανατώνοντες τοιούτους ὑπὸ τῶν βεβαίων ἢ ὑπόπτων ἐκδηλώσεων ἐπὶ τούτων λύσης τιμωροῦνται μὲ τὰς ὑπὸ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου καθοριζομένας ποινὰς περὶ ζωοκλοπῆς καὶ ζωοκτονίας, ὑποχρεοῦνται δὲ εἰς ἀποζημίωσιν ὑπὲρ τοῦ κατόχου τοὐλάχιστον δισχιλίων δραχμῶν.

7. Οἱ παραβάται τῶν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 205 ἐκδιδομένων ἀπαγορευτικῶν διατάξεων τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον 100—300 δραχμῶν.

Ἄρθρον 235.

1. Πάντα τὰ ἐργαλεῖα, δι' ὧν ἐγένετο παρανόμως θήρα ἀσχέτως ἐποχῆς, ὡς καὶ τὰ κυνηγετικὰ ὅπλα καὶ πυρομαχικὰ ὅταν ὁ δι' αὐτῶν θηρεύων στερῆται ἀδείας θήρας ἢ θηρεύει ἀπὸ 1ης Μαρτίου μέχρι καὶ τῆς 15ης Αὐγούστου, κατάσχονται καὶ δημεύονται πρὸς ὄφελος κατὰ μὲν τὸ ἥμισυ τοῦ Δημοσίου κατὰ δὲ τὸ ἕτερον ἥμισυ τῶν κυνηγετικῶν Συλλόγων τῆς περιφερείας τοῦ Δασαρχείου ἢ Δασονομείου μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ 1)3 ὡς ἡ παρ. 6 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁρίζει.

2. Ἐπίσης κατάσχεται καὶ δημεύεται καὶ πᾶν μεταφορικὸν μέσον, ὅταν δι' αὐτοῦ διενεργῆται παράνομος θήρα.

3. Ἐπίσης κατάσχεται ἡ ἄδεια θήρας τοῦ παρανόμως θηρεύοντος, ὅστις στερεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς λήψεως ἑτέρας τοιαύτης μέχρι τῆς λήξεως τοῦ τρέχοντος κυνηγετικοῦ ἔτους ἐκτὸς ἐὰν κηρυχθῇ ἀθῶος ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου, ὁπότε ἐπιστρέφεται αὐτῷ ἡ κατασχεθεῖσα ἄδεια ἅμα τῇ ἐκδώσει τῆς ἀθωωτικῆς ἀποφάσεως, μὴ δικαιουμένου τούτου εἰς τὸ ἐν τῷ μεταξὺ χρονικὸν διάστημα νὰ θηρεύῃ. Τὰ ἐκ παρανόμου θήρας προερχόμενα θηράματα κατάσχονται καὶ ἐκποιοῦνται διὰ δημοπρασίας. Μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐὰν μὲν αὕτη εἶναι ἀθωωτική, τὸ ἐκπλειστηρίασμα ἢ ἡ ἐγγύησις ἀποδίδονται εἰς τὸν ἀθωωθέντα, ἐὰν δὲ καταδικαστικά, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς κατὰ τὴν κατωτέρω παράγραφον ἀμοιβῆς τοῦ μηνυτοῦ, τὸ ὑπόλοιπον εἰσάγεται εἰς τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων.

5. Ἡ δημοπρασία ἐπὶ τῶν κατασχομένων θηραμάτων διενεργεῖται ὑπὸ τοῦ κατάσχοντος ταῦτα ὑπαλλήλου ἐπὶ παρουσίᾳ ἀνακριτικοῦ τινος ὑπαλλήλου, ἢ οἱουδήποτε ἄλλου δημοσίου ἢ κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ἐν ἐλλείψει τούτων ἐνώπιον δύο μαρτύρων μὴ ὑποκειμένων τῶν πρακτικῶν εἰς ἔγκρισιν ἀνωτέρας τινὸς Ἀρχῆς.

6. Τὸ 1)3 τοῦ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως κατασχεθέντων ὀργάνων, ὅπλων κυνηγετικῶν καὶ παντὸς εἴδους μεταφορικοῦ μέσου δι' ὧν ἐγένετο κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα παράνομος θήρα καὶ ὑπόκειται εἰς δήμευσιν, ὡς ἐπίσης καὶ θηραμάτων εἰσπραχθέντων ποσοῦ, ὡς τέλος καὶ ἐπὶ τῆς καταλογιζομένης χρηματικῆς ποινῆς ἐπὶ πάσης μηνύσεως, μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἐπὶ τούτων καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, λαμβάνει ὁ μηνυτής.

Ἄρθρον 236.

1. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἐγγράφεται ἐτησίως πίστωσις μέχρις 150 χιλιάδων δραχμῶν διὰ τὴν ἵδρυσιν ἐκτροφείων θηρσμάτων, ἢ μονίμων πάρκων διὰ τὴν ἀγορὰν, σύλληψιν καὶ μεταφορὰν διαφόρων θηραμάτων εἰς τὰ μέρη τοῦ Κράτους στερούμενα τοιούτων, διὰ τὴν καταστροφὴν τῶν εἰς τὴν θήραν γεωργίαν καὶ πτηνοτροφίαν ἐπιβλαβῶν ζώων καὶ πτηνῶν, ὑποστήριξιν προπαγανδιστικῶν τῆς θήρας περιοδικῶν καὶ ἐν γένει διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς θήρας, τῆς ἑκάστοτε δαπάνης καθοριζομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 237.

Αἱ κατὰ τὰ ἔτη 1930, 1931 καὶ 1932 ἐνδιαφέρουσαι ἄδειαι θήρας ἄνευ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 60 τοῦ νόμου 4687 καὶ 20 τοῦ

νόμου 5263 καθορισθέντων πιστοποιητικῶν θεωροῦνται ἔγκυροι καὶ καλῶς ἐκδοθεῖσαι.

Ἄρθρον δεύτερον.

Καταργοῦνται τὰ ἄρθρα 1 παράγρ. 1 τοῦ νόμου 4262, τὸ ἄρθρον 60 τοῦ νόμου 4687 καὶ τὸ ἄρθρον 20 τοῦ νόμου 5263.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 30 Ἰουλίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

ΣΤ. ΓΟΝΑΤΑΣ

Τὰ Μέλη

Ι. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ, Π. ΠΕΤΡΙΔΗΣ, ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΒΑΛΑΛΑΣ, Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ, Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ, Ι. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ, Π. ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, Λ. ΚΟΓΕΒΙΝΑΣ.

Ἄρθρον 2.

Ἡ παράγρ. 5 τοῦ ἄρθρου 207 τοῦ ἀπὸ 30 Ἰουλίου ἐ. ἔ. Ν. Δ. «περὶ θήρας» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

5. Δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ θήρα ἄνευ κυνὸς, τῶν μὲν ἐνύδρων εἰς λίμνας καὶ βαλτώδεις ἐκτάσεις ἀπὸ τῆς 15 Μαρτίου μέχρι τῆς 15 Ἀπριλίου, τῶν δὲ τρυγόνων εἰς ὅσα μέρη διέρχονται ἀπὸ τῆς 15 Ἀπριλίου μέχρι τῆς 15 Μαΐου μετὰ προηγουμένην ὑπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, καθοριζούσης τάς τε λίμνας καὶ βαλτώδεις ἐκτάσεις διὰ τὰ ἔνυδρα, καὶ τὰ μέρη δι' ὧν διέρχονται αἱ τρυγόνες, εἰδικῶς δὲ διὰ τὴν Δυτικὴν Πελοπόννησον καὶ Στερεὰν Ἑλλάδα καὶ τὰς Ἰονίους Νήσους.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὴν παρ. 2 β περίοδος 3 τοῦ ἄρθρου 209 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος ἡ «1» Αὐγούστου διορθοῦται εἰς «16» Αὐγούστου.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ ἄρθρον 209 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. προστίθεται 7 παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

7. Ἀπαγορεύεται ἡ θήρα τῶν πτηνῶν, ἰδίᾳ δὲ τῶν περδίκων, εἰς τὰς πηγάς.

Ἄρθρον 5.

Ἡ παράγραφος 2α τοῦ ἄρθρου 210 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

2 Ἡ ἄδεια θήρας, οὖσα αὐστηρῶς προσωπικὴ, ἐκδίδεται ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ ἐν σχετικῇ αἰτήσει α') ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου γραμματίου ἢ διπλοτύπου εἰσπράξεως δραχμῶν ἑκατὸν ἐκ διπλοτύπου βιβλίου ὑπὸ τῶν Δασαρχείων ἢ Δασονομείων, κατόπιν δὲ διαταγῆς αὐτῶν μετ' ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ ὑπὸ τῶν Δασονόμων γ' τάξεως ἢ ἐκτελούντων χρέη τοιούτων δασοκόμων α' ἢ β' τάξεως. β') εὐκρινοῦς φωτογραφίας, γ') βεβαιώσεως τῶν τοπικῶν κυνηγετικῶν Συλλόγων ὅτι τυγχάνει ὁ αἰτῶν μέλος αὐτῶν.

Ἄρθρον 6.

Ἡ παράγραφος 4 τοῦ αὐτοῦ Ν Δ. τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς : Ἅπασα ἡ ἐπικράτεια διαχωρίζεται εἰς ὀκτὼ ζώνας κυνηγετικὰς ὡς ἑξῆς · 1) Κρήτης, 2) Πελοποννήσου μετὰ τῶν Ἰονίων Νήσων, 3) Στερεᾶς Ἑλλάδος μετὰ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους Εὐβοίας καὶ Σκύρου 4) Νήσων Ἀρχιπελάγους, 5) Θεσσαλίας μετὰ τῶν Σποράδων, 6) Ἠπείρου, 7) Μακεδονίας, 8 Θράκης μετὰ τῆς Θάσου καὶ Σαμοθράκης. Ἐντὸς ἑκάστης τῶν ζωνῶν τούτων ἰσχύει ἡ ἐν τῇ παρ. 2 ἀναφερομένη ἄδεια θήρας ἐπιτρεπομένης τῆς ἐξασκήσεως τῆς θήρας εἰς τοὺς παραμεθορίους πληθυσμοὺς ἐντὸς τῶν περιφερειῶν τῶν γειτονικῶν χωρίων, πόλεων ἢ συνοικισμῶν.

Ἄρθρον 7.

Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 211 λαμβάνει θέσιν ὡς 12η παράγραφος τοῦ ἄρθρου 210, τὸ δὲ ἄρθρον 211 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

1. Παρ' ἑκάστῳ Δασαρχείῳ λειτουργεῖ Συμβούλιον θήρας, τοπικὸν καλούμενον, ἀπαρτιζόμενον ἐκ τοῦ Δασάρχου ὡς Προέδρου, τοῦ παρὰ τῷ Δασαρχείῳ Δασονόμου ὡς ἀντιπροέδρου καὶ τοῦ Προέδρου ἑνὸς ἑκάστου τῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Δασαρχείου λειτουργούντων κυνηγετικῶν Συλλόγων. Ἐν Κρήτῃ ἐξαιρετικῶς τοιοῦτον τοπικὸν Συμβούλιον θήρας λειτουργεῖ καὶ παρ' ἑκάστῳ Δασονομείῳ οὗτινος Πρόεδρος ὁρίζεται ὁ Δασονόμος.

Εἰς τὰ Συμβούλια ταῦτα δύναται νὰ παρίστανται καὶ ὁ ἁρμόδιος Ἐπιθεωρητὴς Δασῶν, ὅτε προεδρεύει μετὰ ψήφου.

Τὸ Συμβούλιον, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Προέδρου, συνερχόμενον ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἑκάστου ἔτους καὶ λαμβάνον ὑπ' ὄψει σχετικὰς προτάσεις τῶν Δασονομείων καὶ κυνηγετικῶν Συλλόγων τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Δασαρχείου ὑποβαλλομένων ἐντὸς τοῦ α' δεκαημέρου τοῦ Μαρτίου, γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῶν ἀφορώντων τὴν κατὰ χῶρον, χρόνον, τρόπον καὶ εἶδος θήρας ζητημάτων τῆς περιφερείας τοῦ Δασαρχείου καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸ Δασονομείων. Αἱ γνωμοδοτήσεις αὗται ὑποβάλλονται μέχρι τέλους Μαρτίου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας.

Παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας λειτουργεῖ Συμβούλιον θήρας, κεντρικὸν καλούμενον, ἀπαρτιζόμενον ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ Δασῶν ὡς Προέδρου, τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Γραφείου θήρας, ἑνὸς Τμηματάρχου Γεωργίας καὶ ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ ἑνὸς ἑτέρου τῶν ἐν Πειραιεῖ λειτουργούντων κυνηγετικῶν Συλλόγων.

Οἱ ἀντιπρόσωποι οὗτοι ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν ἀπανταχοῦ κυνηγετικῶν Συλλόγων, τῶν σχετικῶν προτάσεων ὑποβαλλομένων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου. Εἰς περίπτωσιν θανάτου ἢ μὴ ἀποδοχῆς, ἡ ἐκλογὴ ἐπαναλαμβάνεται ἐντὸς διμήνου. Εἰς περίπτωσιν ἱδρύσεως κυνηγετικῆς ὁμοσπονδίας, ὡς ἀντιπρόσωποι παρὰ τῷ Κεντρικῷ Συμβουλίῳ θήρας παρακάθηνται δύο ὑπὸ ταύτης ὁριζόμενοι ἀντιπρόσωποι.

Ἡ θητεία τῶν ἀντιπροσώπων τούτων παρὰ τῷ Κεντρικῷ Συμβουλίῳ θήρας ἔσεται διετής.

Τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον θήρας συνέρχεται ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου, γνωμοδοτεῖ ἐπὶ πάντων τῶν ἀφορώντων τῶν κατὰ χῶρον, χρόνον, τρόπον καὶ εἶδος θήρας ζητημάτων, λαμβάνον πάντως ὑπ' ὄψει καὶ τὰς γνωμοδοτήσεις τῶν Τοπικῶν Συμβουλίων Θήρας, ὑποβάλλει δὲ τὰ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν Γενικῶν Διοικήσεων ζητήματα εἰς αὐτάς, τὰ δὲ λοιπὰ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας διὰ τὴν λῆψιν σχετικῶν ἀποφάσεων.

Τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ ὅταν ἐξ ὅλων παρίστανται πλὴν τοῦ Προέδρου τοῖα τοὐλάχιστον μέλη, τὸ δὲ τοπικὸν πλὴν τοῦ Προέδρου καὶ δύο μέλη, ἅτινα δύνανται νὰ προέρχωνται ἐκ τοῦ αὐτοῦ κυνηγετικοῦ Συλλόγου εἰς περίπτωσιν λειτουργίας ἑνὸς μόνον τοιούτου.

Αἱ ὑπηρεσίαι ἀμφοτέρων τῶν Συμβουλίων τούτων θεωροῦνται τιμητικαί, προσφέρονται δὲ ἄνευ τινὸς ἀμοιβῆς.

Οἱ Πρόεδροι τῶν Συμβουλίων Θήρας ὁσάκις κρίνωσι σκόπιμον δύνανται νὰ συγκαλῶσι τὰ Συμβούλια εἰς Συνεδρίασιν οὐχὶ περισσοτέρας τῆς μιᾶς φορᾶς κατὰ μῆνα.

Χρέη Γραμματέως παρὰ μὲν τῷ Τοπικῷ Συμβουλίῳ Θήρας ἐκτελεῖ εἷς ἐκ τῶν παρὰ τῷ Δασαρχείῳ ὑπηρετούντων δασοκόμων, παρὰ δὲ τῷ Κεντρικῷ Συμβουλίῳ Θήρας ὁ παρὰ τῷ ἀνεξαρτήτῳ Γραφείῳ Θήρας ὑπηρετῶν δασικὸς ὑπάλληλος τοῦ μέσου ποσοτικοῦ.

2 Ἐν τῇ ἕδρᾳ ἑκάστου Δασαρχείου καὶ ἐξαιρετικῶς ἐν Κρήτῃ ἑκάστου Δασονομείου ἱδρύεται Ταμεῖον Θήρας.

Πόροι τούτου είναι, α) ή έξ είκοσι δραχμῶν εἰσφορὰ τῶν εἰς Κυνηγετικοὺς Συλλόγους ἀνηκόντων κυνηγῶν, β) τὸ ἐν τῇ παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 235 τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἀναφερόμενον ὡς περιερχόμενον εἰς τοὺς Κυνηγετικοὺς Συλλόγους, γ) πᾶσα προσφορά. Ἐκ τῶν Ταμείων τούτων καταβάλλεται ἡ ἀντιμισθία τῶν φυλάκων θήρας, ὡς καὶ πᾶσα ἑτέρα δαπάνη ἀφορῶσα τὴν προστασίαν τοῦ θηρεύματος ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Δασαρχείου καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸ Δασονομείων. Πάντως δὲ ἀναλόγως τῶν προερχομένων χρηματικῶν ποσῶν ἑκάστου Δασαρχείου καὶ ἑκάστου ὑπ' αὐτὸ Δασονομείου, διὰ τὴν περιφέρειαν ἑκάστου αὐτῶν.

Ἡ χρησιμοποίησις τῶν ὑπὸ τοῦ Ταμείου συγκεντρουμένων ποσῶν δι' ἐνέργειαν ἐκδρομῶν ἢ ἵδρυσιν σκοπευτηρίων ἀπαγορεύεται ἀπολύτως.

Τὰ Ταμεῖα θήρας διευθύνονται ὑπὸ τῶν Τοπικῶν Συμβουλίων θήρας προσλαμβανομένου ἑνὸς εἰσέτι μέλους τῇ ἐγκρίσει τοῦ Προέδρου ἐξ ἑνὸς τῶν Κυνηγετικῶν Συλλόγων ὡς Ταμίου. Πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου μετὰ τοῦ Ταμίου εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνα διὰ τὴν διάθεσιν τῶν χρηματικῶν πόρων τῶν Ταμείων θήρας.

Οἱ Ἐπιθεωρηταὶ Δασῶν δύνανται νὰ ἐλέγχωσιν ὁπωσδήποτε τὴν λειτουργίαν τῶν Ταμείων θήρας.

Διάταγμα θέλει καθορίσει τὸν τρόπον τῆς καταβολῆς καὶ συγκεντρώσεως τῶν πόρων τῶν Ταμείων.

Ἄρθρον 8.

Προστίθεται τὸ ἄρθρον 213 διαγραφομένων τῶν λέξεων «καταργουμένου τοῦ ἄρθρου 213 τοῦ αὐτοῦ νόμου» ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ Νομ. Διατάγματος τροποποιούμενον ὡς ἑξῆς:

Οἱ κυνηγετικοὶ σύλλογοι ὑποχρεοῦνται ὅπως χορηγῶσιν εἰς τοὺς κατόχους κυνηγετικῶν κυνῶν, μέλη δὲ αὐτῶν, φύλλον ταυτότητος κυνηγετικοῦ κυνὸς ἐξ ἠριθμημένου διπλοτύπου βιβλίου, ἐν ᾧ θὰ ἀναγράφεται τὸ γένος, ἡ ἡλικία, τὸ εἶδος ὡς καὶ πᾶν ἄλλο χαρακτηριστικὸν αὐτῶν. Τὸ δελτίον τοῦτο χρησιμεύει διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ κυνηγετικοῦ κυνὸς ὡς καὶ διὰ τὴν πιστοποίησιν τούτου ὡς κυνηγετικοῦ.

Ἄρθρον 9.

Εἰς τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 214 τοῦ αὐτοῦ Νομ. Διατάγματος καὶ ἐν συνεχείᾳ προστίθενται τὰ ἑξῆς:

Ἡ συνδρομὴ τῶν μελῶν τῶν κυνηγετικῶν συλλόγων ὁρίζεται εἰς δραχ. 40, κατοίκων ὅμως πόλεων ὀλιγωτέρων τῶν 10.000 εἰς δραχμὰς 20.

Ἄρθρον 10.

Τὰ ἄρθρα 5, 7, 8 καὶ 10 τίθενται ἐν ἰσχύι ἀπὸ τοῦ ἐπομένου κυνηγετικοῦ ἔτους 1933—1934.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 3 Ὀκτωβρίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης
Ι. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφ)γὸς
Π. ΕΥΡΙΠΙΔΟΣ

Ἐπὶ τῆς Γεωργίας
Ι. ΒΑΛΑΛΑΣ

Ἐβεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ὀκτωβρίου 1932.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Ι. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ

(2)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 19)7)1932 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 3553 τοῦ 1932 «περὶ φορολογίας τῶν σφαζομένων ζώων».

Νόμος 5729

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα τῆς 19 Ἰουλίου 1932 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 5353 τοῦ 1932 «περὶ φορολογίας τῶν σφαζομένων ζώων» ἔχον ὡς ἕπεται:

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 5353 τοῦ ἔτους 1932 «περὶ φορολογίας τῶν σφαζομένων ζώων».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος, καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον τοῦ Συντάγματος Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων. προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 5353 τῆς 30 Μαρτίου 1932 «περὶ φορολογίας τῶν σφαζομένων ζώων», προστίθεται μετὰ τὸ ἐδάφιον γ' τὸ ἑξῆς ἐδάφιον δ'.

«Δ'. Ἐπὶ σφαζομένων χοιριδίων μέχρις ἓξ ὀκάδων συνολικοῦ βάρους, ὁ φόρος ὁρίζεται εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ ἐπὶ τῶν χοίρων ἐπιβαλλομένου.

Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται ἐπὶ σφαζομένων χοιριδίων ἐν πόλεσι πληθυσμοῦ κάτω τῶν 30.000 κατοίκων, βάσει τῆς τελευταίας ἐπισήμου ὀπογραφῆς τοῦ Κράτους.

2. Μετὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου τοῦ νόμου 5353 προστίθεται καὶ τρίτη παράγραφος ὡς ἑξῆς.

«3. Ὁ ὡς ἄνω φόρος δὲν ἐπιβάλλεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1933 εἰς κωμοπόλεις ἢ κοινότητας πληθυσμοῦ κάτω τῶν 2500 κατοίκων».

3. Τὸ ἐδάφιον α' τοῦ ἄρθρου 6 τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

α') Τὰ σφαζόμενα πρὸς μόνην τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ δέρματος ζῶα ὡς καὶ οἱ ἀυνοί, τὰ ἐρίφια καὶ τὰ χοιρίδια τὰ ἐχοντα βάρος ἔλασσον τῶν τεσσάρων ὀκάδων καὶ χρησιμοποιούμενα μόνον πρὸς βρῶσιν τῶν κυρίων ἢ κατόχων αὐτῶν.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος ὁρίζεται ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1932 καὶ ἐφεξῆς.

Τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα, οὗτινος ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ὑποβληθήσεται εἰς τὴν κύρωσιν τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 19 Ἰουλίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
ΣΤ. ΓΟΝΑΤΑΣ

Τὰ Μέλη

Ι. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ, Π. ΠΕΤΡΙΔΗΣ, Σ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ. Λ. ΚΟΥΤΣΟΠΕΤΑΛΟΣ, Ι. ΒΑΛΑΛΑΣ, Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ, Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ, Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ, Ι. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ, Π. ΕΥΡΙΠΙΔΟΣ.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς

Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 4 Ὀκτωβρίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς
Π. ΕΥΡΙΠΙΔΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ὀκτωβρίου 1932.

Ὁ Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Ι. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ

(3)

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρ. 4 τοῦ Ν. Δ. τῆς 24 Δεκεμβρίου 1931 «περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς» κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 5365.

Νόμος 5730

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον μόνον.

1. Τὸ ἄρθρον 4 τὸ ἀπὸ 24 Δεκεμβρίου 1931 Ν. Δ. «περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς» ὡς ἐκυρώθη διὰ τοῦ νόμου 5365 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Πρὸς κάλυψιν τῆς ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ζημίας τοῦ Δημοσίου ἐπιβάλλεται ἐπὶ τοῦ διὰ θαλάσσης μεταφερομένου εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἐλαίου τῶν περιφερειῶν εἰς τὰς ὁποίας ὁ ἔγγειος φόρος εἰσπράττεται εἰς τὰ Τελωνεῖα, ὡς πρὸς δὲ τὰ φορολογικὰ διαμερίσματα τῶν 12 τέως Δήμων τῆς ἐπαρχίας Βόλου καὶ τῶν ἐπαρχιῶν Γυθείου καὶ Οἰτύλου καὶ τοῦ χωρίου Καστάνια τοῦ δήμου Μελιτίνης τῆς Λακεδαίμονος καὶ ἐπὶ τοῦ διὰ ξηρᾶς μεταφερομένου τοιούτου ἐκτὸς τῶν διαμερισμάτων τούτων, εἰσφορὰ δραχμῆς μιᾶς καὶ λεπτῶν πεντήκοντα (1,50) κατ' ὀκᾶν συνεισπραττομένη μετὰ τοῦ φόρου».

2. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἰσχύει ἀφ' ἧς καὶ τὸ διὰ τοῦ νόμου 5365 κυρωθὲν Ν. Δ.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 4 Ὀκτωβρίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς
Π. ΕΥΡΙΠΙΔΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ὀκτωβρίου 1932.

Ὁ Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Ι. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(4)

* *Περὶ τῶν διδασκομένων μαθημάτων ἐν ταῖς Μέσαις ἑξαταξίοις Ἐμπορικαῖς Σχολαῖς.*

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 5433 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς κειμένης περὶ Ἀνωτάτης καὶ Μέσης Ἐμπορικῆς Ἐκπαιδεύσεως νομοθεσίας» (δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 144 τεῦχος Α' τῆς 7—5—1932 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως) προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1. Τὰ διδακτέα εἰς τὰς εἰς ἑξαταξίους μετατρεπομένας μέσας ἐμπορικὰς Σχολὰς μαθήματα καὶ ὁ χρόνος διδασκαλίας ἑκάστου ὁρίζονται ὡς ἑξῆς :

Α'. ΚΑΤΩΤΕΡΟΣ ΚΥΚΛΟΣ.

Μαθήματα	Ὧραι διδασκαλίας καθ' ἑβδομάδα						
	Τάξεις						
Α'. Ὑποχρεωτικά.	Α'.		Β'.		Γ'.		
	Ἑξάμηνα						Σύνολον
	α'	β'	α'	β'	α'	β'	ὡρῶν
1. Θρησκευτικά	1	1	1	1	—	—	2
2. Ἑλληνικά. Γραμματικὴ καὶ ἀσκήσεις	3	3	2	2	1	1	6
Συντακτικὸν καὶ ἀσκήσεις	1	1	1	2	2	2	4 1/2
Ἐκθέσεις	2	2	2	2	2	2	6
Κείμενα	6	6	4	4	3	3	13
Πολιτειακὴ ἀγωγὴ	—	—	—	—	1	1	1
3. Ἱστορία	2	2	2	2	2	2	6
4. Μαθηματι ά. Πρακτικὴ Γεωμετρία	—	1	1	1	1	1	2 1/2
Πρακτικὴ Ἀριθμητική	5	4	3	3	2	2	9 1/2
5. Φυσικά. Φυσικὴ Ἱστορία	3	3	2	1	1	—	5
» Πειραματικὴ	—	—	1	2	1	1	2 1/2
Στοιχεῖα Χημείας καὶ Ἐμπορευματολογίας	—	—	—	—	2	2	2
6. Γεωγραφία	2	2	2	2	2	2	6
7. Ὑγιεινή	—	—	—	—	—	1	1/2
8. Ἐμπορικά. Ἐμποριολογία.	—	—	4	2	2	1	4 1/2
Λογιστικὴ καὶ Ἀσκήσεις	—	—	—	2	3	4	4 1/2
Ἀλληλογραφία	—	—	—	—	1	1	1
9. Γαλλικά.	4	4	4	4	4	4	12
10. Τεχνικά. Καλλιγραφία	3	3	3	3	1	—	6 1/2
Δακτυλογροφία	—	—	—	—	2	3	2 1/2
11. Γυμναστική.	3	3	3	3	3	3	9
	35	35	35	35	36	36	106

* Ἀναδημοσιεύεται ὡς ἐσφαλμένως ἐξ ἐσφαλμένου χειρογράφου δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 333 (Τεῦχος Α') τῆς 19ης Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερσεως.

Β'. ΑΝΩΤΕΡΟΣ ΚΥΚΛΟΣ

Μαθήματα	Ὧραι διδασκαλίας καθ' ἑβδομάδα						
	Τ ά ξ ε ι ς						
Α'. Ὑποχρεωτικά.	Α'.		Β'.		Γ'.		
	Ἐ ξ ά μ η ν α						Σύνολον ὡρῶν
	α'	β'	α'	β'	α'	β'	
1. Θρησκευτικά.....							1
2. Ἑλληνικά, Γραμματική, συντακτικὸν καὶ ἀσκήσεις....	1	1	—	—	—	—	1
Ἐκθέσεις	2	2	2	2	1	1	5
Κείμενα.....	2	2	2	2	2	2	6
3. Ἱστορία - Οἰκονομική.....	1	1	1	1	—	—	2
4. Μαθηματικά, Ἐμπορική Ἀριθμητική.	2	2	2	2	1	1	5
Ἄλγεβρα.....	2	2	2	2	2	2	6
5. Φυσικὰ Πειραματ. Φυσική..	2	2	1	1	—	—	3
Χημεία	2	2	1	—	—	—	2 1/2
Ἐμπορευματολογία	—	—	1	2	2	2	3 1/3
Ἐμπορευματολ. ἀσκήσεις.....	—	—	—	—	2	2	2
6. Γεωγραφία	2	2	1	1	1	1	4
7. Ὑγιεινή	—	—	—	—	1	1	1
8. Ἐμπορικά. Ἐμποριολογία.	2	2	2	1	2	1	5
Ἀλληλογραφία	—	—	2	1	1	—	2
Λογιστική.	2	2	2	2	3	1	6
Πρακτικὸν Γραφεῖον.....	—	—	—	2	2	6	5
9. Γαλλικά	4	4	4	4	4	4	12
10. Ἀγγλικά	5	5	5	5	5	5	15
11. Νομικὰ Πολιτειακὴ ἀγωγὴ	1	1	—	—	—	—	1
Ἀρχαὶ δικαίου.....	—	—	2	—	—	—	1
Ἐμπορικ. Δίκαιον.....	—	—	—	2	2	2	3
Πολιτ. Οἰκονομίας.....	—	—	2	2	1	1	3
Δημ. Λογιστ. καὶ Φορολ.....	—	—	—	—	1	1	1
12. Τεχνικά. Καλλιγραφία...	1	1	—	—	—	—	1
Δακτυλογραφία	1	1	1	1	—	—	2
Στενογραφία	2	2	1	1	1	1	4
Διαφημιστικαὶ εἰκόνες καὶ διακόσμησις προθήκης	—	—	—	—	1	1	1
13. Γυμναστική.	2	2	2	2	2	2	6
Ἄθροισμα	36	36	36	36	37	37	109
β) Προαιρετικά:							
14. Τρίτη ξένη γλῶσσα.....	3	3	3	3	3	3	9

Ἄρθρον 2.

1. Τὰ θρησκευτικὰ διδάσκονται εἴτε ὑπὸ μέλους τοῦ διδακτικοῦ συλλόγου εἴτε καὶ ὑπὸ εἰδικοῦ θεολόγου ἰδιώτου ἄνευ ἀμοιβῆς εἰς πάσας τὰς τάξεις τοῦ ἀνωτέρου κύκλου ὁμοῦ ἐπὶ μίαν ὥραν κατὰ δεκαπενθήμερον ὑπὸ τύπον διαλέξεων.

2. Τὰ τῆς διδασκαλίας ταύτης κανονίζονται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς.

3. Ἐπιτρέπεται, ὅπως κατὰ τὸ τελευταῖον τρίμηνον τοῦ σχολικοῦ ἔτους προστίθεται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ διδακτικοῦ Συλλόγου ἀνὰ μία ὥρα ἑβδομαδιαίως διὰ τὴν διδασκαλίαν οἱουδήποτε μαθήματος πρὸς πλήρη ἐξάντλησιν τῆς κεκανονισμένης διδακτέας ὕλης.

Ἡ προσθήκη αὕτη ὅμως δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιφέρῃ ἐπαύξησιν συνολικὴν ἀνωτέραν τῶν τριῶν ὡρῶν καθ' ἑβδομάδα ἐν ἑκάστῃ τάξει.

Ἄρθρον 3.

1. Οἱ ἅπαξ ἐγγραφέντες εἰς τὴν ὁμάδα τῶν μαθητῶν τῶν σπουδαζόντων τρίτην τινὰ προαιρετικῶς διδασκομένην ξένην γλῶσσαν ὑποχρεοῦνται νὰ διανύσωσιν ἀνελλιπῶς ὁλόκληρον τὸν κεκανονισμένον ἀντίστοιχον κύκλον σπουδῶν.

Ὁ τυχὸν ὑστερῶν ἐν τῷ μαθήματι τούτῳ μαθητὴς ἔν τινι ὁμάδι ὑποχρεοῦται νὰ ἐπαναλάβῃ τὸ μάθημα τοῦτο ἐν τῇ αὐτῇ ὁμάδι ἐπί τι διάστημα τοῦ ἑπομένου σχολικοῦ ἔτους μέχρι συμπληρώσεως τῶν ἐλλείψεών του δικαιούμενος ὅμως νὰ παρακολουθῇ ἐπίσης τὸ αὐτὸ μάθημα παραλλήλως καὶ ἐν τῇ ἀμέσως ἀνωτέρᾳ ὁμάδι ἐὰν τυχὸν ὁ μαθητὴς οὗτος προήχθη κατὰ τὸ τέλος τοῦ σχολικοῦ ἔτους εἰς ἀνωτέραν τάξιν ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ τοῦ προγράμματος μαθήματα.

2. Ὁ διδάσκων τὸ προαιρετικὸν τοῦτο μάθημα ὑποχρεοῦται κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς, νὰ προσθέσῃ ἐκτάκτους ὥρας διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τούτου ἐν τινι ὁμάδι ἐπὶ ἓν τρίμηνον τὸ πολὺ καθ' ἕκαστον σχολικὸν ἔτος εἴτε πρὸς συμπλήρωσιν τῆς κεκανονισμένης διδακτέας ὕλης εἴτε πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ὑστερούντων μόνον μαθητῶν τῆς ὁμάδος ταύτης.

Ἡ πρόσθετος αὕτη διδασκαλία ἐπιτρέπεται μόνον μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ὁρίου ὑποχρεωτικῶν ὡρῶν διδασκαλίας διὰ τὸν διδάσκοντα, ἄνευ προσθέτου ἀμοιβῆς. Ἐπίσης ἡ τοιαύτη προσθήκη δὲν πρέπει νὰ ἐπιφέρῃ ἐν συνόλῳ ἐπιβάρυνσιν διὰ τὸν μαθητὴν μείζονα τῶν τριῶν ὡρῶν καθ' ἑβδομάδα.

Ἄρθρον 4.

1. Ὅπου δὲν διδάσκεται, ἐλλείψει εἰδικοῦ διδασκάλου τὸ μάθημα τῆς στενογραφίας, αἱ ἀντίστοιχοι ὧραι διατίθενται πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς διδασκαλίας οἱωνδήποτε ἄλλων μαθημάτων, κατ' ἀπόφασιν τοῦ διδακτικοῦ Συλλόγου.

2. Τὸ μάθημα τῆς Ὑγιεινῆς διδάσκεται, ἐν ἐλλείψει διωρισμένου ἐκτάκτου σχολικοῦ ἰατροῦ, ὑπὸ τοῦ γυμναστοῦ ἢ τοῦ καθηγητοῦ τῶν Φυσικῶν.

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τῆς διδακτέας ὕλης τῶν ἐν τῷ ὡρολογίῳ προγράμματι τῶν ἑξαταξίων Ἐμπορικῶν Σχολῶν περιλαμβανομένων μαθημάτων καταρτίζεται ὑπὸ εἰδικῶν Ἐπιτροπῶν, συγκροτουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ, εἴτε ὡς ἔχει, ἢ καὶ τροποποιούμενον διὰ πράξεως αὐτοῦ, δημοσιευομένης μετὰ τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 6.

Αἱ εἰσιτήριοι ἐξετάσεις διὰ τὴν πρώτην τάξιν ἑξαταξίου Μέσης Ἐμπορικῆς Σχολῆς ἐνεργοῦνται γραπτῶς εἰς τὰ Ἑλληνικὰ καὶ Μαθηματικὰ ἐπὶ τῆς ἐξ αὐτῶν διδασκομένης ὕλης εἰς τὴν ἕκτην τάξιν Δημοτικοῦ Σχολείου.

Ἄρθρον 7.

1. Αἱ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Διατάγματος ἰσχύουσαι καὶ ἐφαρμοζόμεναι περὶ μαθητῶν διατάξεις ἐπὶ τῶν μετατρεπομένων εἰς ἑξαταξίους Μέσων Ἐμπορικῶν Σχολῶν ἐξακολουθοῦσι καὶ ἐφεξῆς ἰσχύουσαι καὶ ἐφαρμοζόμεναι διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν ὑφισταμένων ἐν αὐταῖς πρὸ τῆς μετατροπῆς τάξεων μέχρις ἀποπερατώσεως τῶν σπουδῶν αὐτῶν, τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Διατάγματος ἰσχυουσῶν καὶ ἐφαρμοζομένων ἐπὶ τῶν μαθητῶν τῶν σχηματιζομένων νέων τάξεων ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1932—1933 καὶ ἐφεξῆς.

2. Αἱ κατὰ τὴν μετατροπὴν εἰς ἑξαταξίους Ἐμπορικὰς Σχολὰς ὑφισταμέναι τάξεις τῶν μετατρεπομένων Σχολῶν ἀποτελοῦσιν ἐφεξῆς τάξεις σχηματιζομένου νέου τύπου ἑξαταξίου Σχολῆς καὶ ἐκ τούτων ἡ μὲν Ἀνωτάτη τὴν ἕκτην, αἱ δὲ κατώτεραι τὰς ἀμέσως ἀντιστοίχους κατωτέρας τάξεις τῆς ἑξαταξίου Σχολῆς.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 17 Σεπτεμβρίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας Ὑπουργὸς
ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ